

ИЗСЛЕДВАНЕ НА ПИСАНИЯТА

СТУДИЯ 1

ЗЕМНАТА НОЩ НА ГРЯХ ЗАВЪРШВА НА УТРИНТА С РАДОСТ

Нощ на плач и утрин на радост. – Два метода за търсене Истината. – Метода, който следваме отгук нататък. – Обсег на труда. – Разлика между благоговейното изучаване на Писанията и опасния навик на спекулиране. – Цел на пророчеството. – Религиозното състояние на света понастоящем, разгледано от две гледни точки. – Египетска тъмнина. – Дъга на обещание. – Пътеката на праведния – прогресивна. – Причина за великото отстъпничество. – Реформация – Същата причина отново затруднява действителния прогрес. – Съвършеното знание, не въпрос на миналото, а на бъдещето.

ЗАГЛАВИЕТО на серията студии "Божественият План на Вековете, " предполага прогрес в божественото устройство на нещата, предвидено от нашия Бог и съответно подредено. Вярваме, че ученията на божественото откровение-Библията, могат да изглеждат прекрасни и хармонични, само от тази гледна точка и не от друга. Периодът, в който бил позволен грехът е тъмна нощ за човечеството, който няма да бъде никога забравен. Но славният ден на правда и божествена милост, който ще се въведе от Месия ще изгрее, като Слънце на Правдата и ще озари и изясни напълно всичко, носейки изцеление и благословения и ще контрабалансира ужасната нощ на плач, въздишки, болка, болести и смърт, всред които толкова дълго живяло стенещото творение."Вечерта дохожда плач, а на утринта-радост." - Псалм 30:5.

Като че ли по инстинкт, докато стене и пътува в мъки, цялото творение очаква, копнее и се надява за деня, наричайки го Златен Век. Все пак хората опипват слепешката, защото не познават милостивите намерения на Бог Йехова. Но и най-възвишените им представи за този век водят до разочарование, когато се сравнят с действителността. Великият Творец приготвява "угощение от тлъсти неща, " които ще изумят творенията му и в много голяма степен ще превъзхождат онова, което биха могли да молят или очакват. А на удивяващите му се творения, които виждат дължината, ширината, височината и дълбочината на божията любов, превъзхождаща всички очаквания обяснява: "Защото моите съвети не са като вашите съвети, нито вашите пътища като моите пътища, говори Господ, но колкото са високи небесата от земята, толкоз пътищата ми са по-високи от пътищата ви и съветите ми от съветите ви." Исаия 55:8,9.

Макар че в този труд ще се опитаме, надяваме се с успех, да изложим пред заинтересования и непредубеден читател Божия план, който се отнася до и обяснява миналите, настоящите и бъдещите взаимоотношения с хората по един по-хармоничен, по-прекрасен и разумен начин, отколкото обикновено се разбира това, все пак, се отрича, че това не е в резултат от изключителната мъдрост на писателя. Това е светлината на Слънцето на Правдата при зазоряване на Хилядогодишния ден, която открива тези неща, като "настояща истина", за която е настъпило времето да бъде разбрана от искрените и чистосърдечните.

Поради разпространението на скептицизма, самата основа на истинската религия и основата на Истината се поставят често под съмнение, дори от искрените. Опитвахме се да открием достатъчно от основата, върху която трябва да се гради вярата – Божието Слово - да създадем доверие и сигурност в свидетелството му, дори и у невярващия. Опитвахме се да направим това по начин, който апелира към и може да се приеме за основа от разума. След това се опитахме да градим върху тази основа ученията на

Писанията по начин такъв, че доколкото е възможно, чистото човешко съждение да провери страните и ъглите с най-точните правила на справедливостта, с които разполага.

Този труд се публикува с вяра, че Писанията откриват последователен и хармоничен план, който когато се разбере, трябва да се препоръча на всяка осветена съвест, с надежда да подпомогне изучаващите Божието Слово, предлагайки им мисли, които се съгласуват една с друга и с вдъхновеното Слово. Онези, които признават Библията за Откровение на божия план - а към такива особено се обръщаме, ще се съгласят, че ако то е вдъхновено от Бога, ученията му трябва, взети като цяло, да открият план, последователен и хармоничен както със самия себе си, така и с характера на божествения си Автор. Наша цел, като търсещи Истината, ще бъде да получим завършен, хармоничен, цялостен план, а това като божии чедра можем да очакваме, тъй като е обещано, че духът на Истината ще ни води в цялата Истина.- Йоан 16:13.

Като изследователи, пред нас се откриват два подхода. Единият е, да издирим измежду всички възгледи, предложени от различните църковни поделения и от всяка да вземем онзи елемент, който можем да приемем за истинен - една безкрайна работа. Трудността, с която ще се сблъскаме при този подход е, че ако съждението ни е изкривено и объркано или предрасъдъците ни клонят в някаква посока - а с кого не се случва това, трудностите ще попречат на правилния ни избор и може и да изберем заблудата, а отхвърлим истината. И отново-ако приемем този подход бихме изгубили много, защото Истината е прогресивна, която светлее повече и повече до съвършения ден за онези, които я търсят и вярват в светлината ѝ. Докато различните веруя на различните секти са фиксирани и неподвижни, създадени преди толкова векове, всяка от тях, изглежда, съдържа голяма част заблуда, тъй като всяка в известни важни отношения противоречи на другите. Този подход ще ни заведе в лабиринт от объркване и смущение.

Другият подход е да освободи ума от всеки предразсъдък и да помним, че никой не може да знае повече за плановете на Бог от това, което сам той е открил в Словото си. То било дадено на кротките и смирените по сърце, а като такива и които ревностно и искрено търсят само неговото ръководство и инструкции, така че ще бъдем водени от великия й Автор в разбирането й, когато настъпи подходящото време, използвайки различните божествено предвидени помагала. Виж: Ефесяни 4:11-16.

Този труд е особено предназначен за тази класа изучаващи. Ще отбележим, че справките са само от Писанията, освен когато можем да се позовем на светската история за доказване библейски твърдения. На мненията на съвременните теолози не се обръща внимание, а на така наречените ранни църковни отци, свидетелството е изпуснато. Много от тях свидетелствали в хармония с изразените тук мисли, но сме убедени, че е всеобща грешка, както сега така и в миналото, хората да вярват в известни учения само защото и други на които те имали доверие, правели същото. Това определено е плодносна причина за заблуда, защото много добри хора вярвали и учили заблуда с напълно чиста съвест. (Деян. 26:9) Търсещите Истината ще трябва да изпразнят съдовете си от калната вода на традицията и ги напълнят от извора на истина – Божието Слово. Никакво религиозно учение не ще има тежест, освен ако води търсещия Истината към този извор.

Дори за едно общо и бързо изследване на цялата Библия и ученията, и този труд е малък, но признавайки бързината на времето ни, се опитахме да бъдем кратки дотолкова, доколкото важноста на въпросите позволяват.

На заинтересования изследовател на Писанията ще кажем, че ще бъде безполезно да прочете бегло този труд и да се надява да обхване силата и хармонията на предложения план и библейските доказателства, представени тук. Опитахме се да представим напълно

различните фрагменти на Истината не само с език, но и в ред, който най-добре ще способства всички класи читатели да схванат ясно въпроса и общия план. Докато за възприемане на някоя наука е необходимо пълно и редовно изучаване, това особено е така за науката на божественото Откровение. В този труд това е двойно по-необходимо, поради факта, че в допълнение към трактуването на божествено открити истини, разглежда въпроса, доколкото ни е известно, от съвсем различна гледна точка от всеки друг труд. Ние не търсим извинение за това, че поставяме на разглеждане много въпроси обикновено пренебрегвани от християните- между които, идването на нашия Господ, пророчествата и символизма на Стария и Новия Завети. Не ще бъде приета или представена никаква теоложка система, която пренебрегва или изпуска най-важните черти от ученията на Писанията. Надяваме се обаче, че ще се разбере голямата разлика между ревностното, трезво и благоговейно изучаване на пророчествата и други Писания в светлината на свършените исторически факти, за да достигнем до заключения, които осветената логика може да одобри, и твърде честата практика на спекулации, която приложена към божественото пророчество, е твърде склонна да даде място на диви теории и неясни фантазии. Изпадащите в този опасен навик обикновено стават пророци (?) вместо изучаващи пророчеството.

Никое дело не е по-благородно и по-облагородяващо от благоговейното изучаване на откритите божии съдби и намерения - "В които и ангелите желаят да надникнат." (1 Петър 1:12). Фактът, че божията мъдрост осигурила пророчества за бъдещето, както и изявления за настоящето и миналото, е от само по себе си упрек на Бог Йехова за глупостта на някои негови чеда, които извиняват незнанието си и пренебрегват изучаването на Словото му с думите: "Достатъчна е петата глава на Матей, за да се спаси човек." Не можем да допуснем, че пророчеството е

дадено само да задоволи любопитството ни за бъдещето. Целта му очевидно е да запознае посветеното божие дете с плановите на небесния му Отец като по този начин привлече интереса и симпатиите му към тези планове и го накара да гледа на настоящето и бъдещото от божествена гледна точка. Заинтересован така от божие дело, той може да му служи с дух и разбиране не само като слуга, но и като син и наследник. Когато на такъв се открие какво ще бъде, това ще противодейства на влиянието на настоящето. Ефектът на грижливото изучаване не може да бъде друг, освен укрепване на вярата и подбуждане към святост.

Непознаването на божия план за възстановяване на света от греха и последствията му, както и погрешната идея, че номиналната църква в сегашното ѝ състояние е единственото средство за осъществяването му, състоянието на света днес, след като Евангелието се проповядва почти деветнадесет столетия, е такава, че в човека се събужда съмнение, а такава съмнение не се преодолява лесно с къс Истина. Фактически на всеки мислещ наблюдател трябва да бъде ясно едно от двете: Или църквата е направила голяма грешка, като е сметнала, че в днешния век и в сегашното си състояние, задачата ѝ е да обърне света или че Божият план е жалко пропаднал. Коя страна на дилемата ще приемем? Мнозина приели и, без съмнение, много ще продължават да приемат последното и ще увеличат редовете на невярващите – скрито или открито. Да помогне на такива, които честно отпадат, е една от целите на този том.

На следващата страница представяме диаграма, публикувана от "Лондонското мисионерско общество" и след това в Съединените щати чрез "Женският презвитериански съвет на мисиите". Тя е озаглавена: "Ням апел за чуждестранни мисии." В нея се разказва една тъжна история за мрак и незнание за единственото име, дадено под небето или сред хората, чрез което трябва да се спасим.

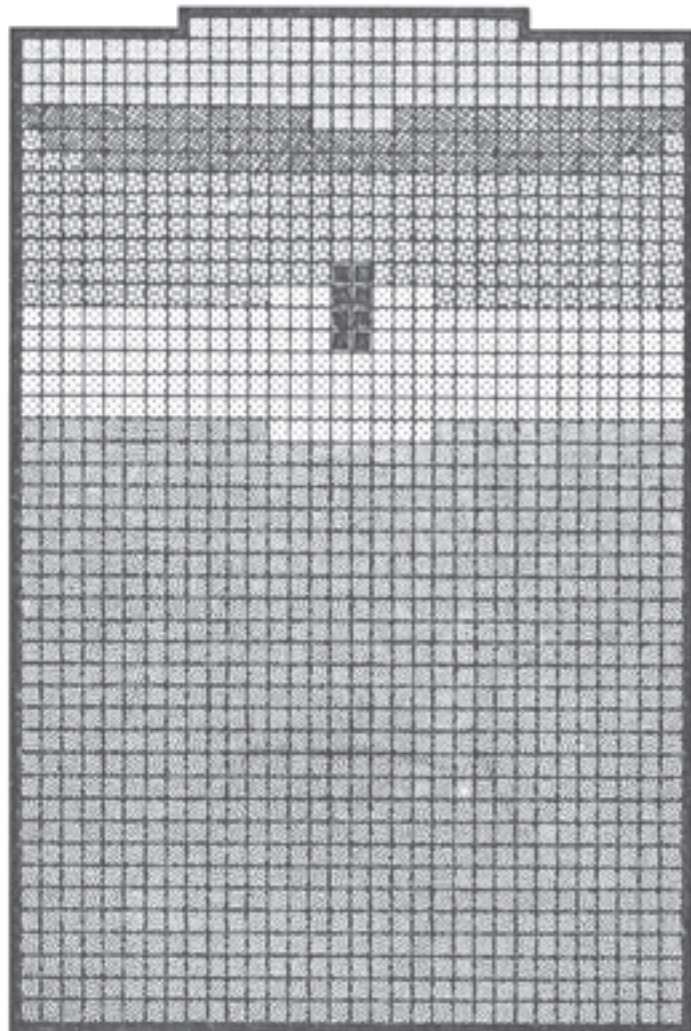
Едно списание от Чикаго, озаглавено "Наблюдател" публикувало същата диаграма и коментирайки я, казало:

"Що се отнася до духовното състояние на света, идеите на някои са много мъгляви и неопределени. Ние слушаме за славна съживителна работа у дома и зад граница, за свежи мисионерски усилия в различни посоки, за страни, откриващи се една след друга за Евангелието и за големи суми посветени за разпространението му и придобиваме идеята, че се правят адекватни усилия за евангелизиране на земните народи. Днес е пресметнато, че световното население е 1,424,000,000 и изучавайки диаграмата ще видим, че приблизително повече от половината - приблизително две трети са тотално езичници, а останалите са повечето или последователи на Мохамед, или членове на онези големи отстъпнически църкви, чиято религия на практика е християнизирано идолопоклонство и, които може да се каже, едва се придържат или учат христовото евангелие. Дори що се отнася до 116,000,000 номинални протестанти, трябва да си спомним каква голяма част в Германия, Англия и САЩ са изпаднали в неверие – тъмнина, по-дълбока дори от езичеството – а колко много са заслепени от суеверие или потънали в изключително невежество, така че докато осем милиона юдеи все още отхвърлят Исус от Назарет и докато повече от триста милиона, носещи името му отхвърлили вярата му, повече от 170 милиона се кланят на Мохамед, а широката останала част от населението на земята и днес са поклонници на дървета и камъни, на собствените си прадеди, мъртви герои, или на самия Дявол. Всички по един или друг начин се кланят и служат на творението вместо на Твореца, който е Бог на всички, благословен във век. Не е ли достатъчно това да натъжи сърцата на мислещите християни?"

Наистина това е тъжна картина. Въпреки че диаграмата представя отсенки на различие между езичници, мохамедани и юдеи, всички са подобни в тоталното си невежество за Христа. Първоначално някои могат да допуснат, че възгледа за съотношението на християните е твърде тъмен и по-скоро пресилен, но ние мислим обратното. Тя показва номиналното християнство в най

ДИАГРАМА

Изложение на Действителната и Относителна Численост на Човечеството,
Класифицирано по Религиозен Признак

					
Езичници	Мохамедани	Юдеи	Католици	Православни	Протестанти
856	170	8	190	84	116

ярките възможни цветове. Например 116,000,000 показани като протестанти, далеч надвишава истинския им брой. Шестнадесет милиона, вярваме, изразява по-точно броят на номиналните църковни членове в напреднала възраст и може би един милион, страхуваме се, е далеч свободна цифра за "малкото стадо", "осветените в Христос Исус" които "вървят не по плът, но по дух." Трябва да припомним, че голяма част членове на църквата, които винаги се вземат предвид при пресмятането, са малки деца и бебета. Особено такъв е случая с европейските страни. В много от тях децата се броят за членове на църквата от най-ранно детство.

Но колкото и мрачна да изглежда тази картина, това не е най-мрачната, в която падналото човечество. Горният фрагмент представя само живеещите понастоящем поколения. Колко мрачна е сцената, когато вземем под внимание и факта, че столетие след столетие, изминалите шест хиляди години погълнали други големи множества, почти всичките от които се намирали в същото невежество и грях! Тази картина наистина е ужасна, когато се разглежда от популярна гледна точка.

Различните веруя днес учат, че всичките милиарди хора, невежи за единственото име под небето, чрез което можем да се спасим, са на правия път към вечно мъчение. И не само това, но че всеки от 116,000,000 протестанти, с изключение на малко светии, имат същата съдба. Не е чудно тогава, че вярващите в такива ужасни неща за плановете и намеренията на Бог Йехова ще подпомагат ревностно мисионерските инициативи - чудно е само, че не са изпаднали в лудост от това. Въсщност да се вярва в такова нещо и да се приемат подобни заключения, това би ограбило от живота всяко удоволствие и обвило в мрак всяка ярка природна картина.

За да покажем, че не сме представили в погрешна светлина "ортодоксалността" на въпроса за съдбата на езичниците, цитираме памфлета - "Ням апел за

чуждестранни мисии" - в който е публикувана диаграмата. Заклучителното му изречение е: "Евангелизирайте огромното число поколения зад граница - хилядата милиона души, който умират в отчаяние без Христа по 100,000 на ден."

Но макар че това е тъмна картина от гледна точка на човешките вярвания, Писанията представят по-светло гледище и целта на тези страници е да го посочат. Инструктирани от Словото, не може и да повярваме, че великият божий план за спасение е бил някога предназначен да бъде, или че някога ще бъде неуспешен. За обърканото божие дете ще бъде голямо облекчение да забележи, че пророк Исаия предсказва това състояние на нещата и лечението му, казвайки; "Защото ето, тъмнина ще покрие земята и мрак - народите, а над тебе ще огрее Господ и славата му ще се яви на тебе и народите ще дойдат в светлината ти." (Исаия 60:2,3) В това пророчество, големият мрак е просветлен от дъгата на обещанието: "Народите ще дойдат в светлината ти."

Не само продължаващата нищета и мрак на света и бавният прогрес на Истината са мистерия за Църквата, но и света знае и усеща състоянието си. Подобно на тъмнината, която обгърнала Египет, и тази се чувства сега. В доказателство за това, забележете духа на следните редове, извлечени от едно филиделфийско списание. Съмнението и мракът, подсилени от противоречащите си веруя на различните школи, все още не са разсеяни в ума на писателя от лъчите на божествената истина от Божието Слово.

"Живот! Тайна велика! Кой ще каже,
 Каква нужда има от тази бедна глина Бог?
 С могъщо изкуство от ръката му формирана
 Ум, материя, душа и упорита воля.
 Роден за да умре, сигурна цел-смъртта.
 Къде о! тогава това преминаващо дихание отива?"

Ни един от тълпата безбройна, живели,
 Умрели и страдали дълго,
 Не връща се за замисъла велик да разкаже
 Бъдещето ваше и мое,
 Ний молим о, Боже! За нов лъч светлина –
 По пътя ни за ръководство,
 Не на вяра основана, но на ясно зрение,
 Разпръскващо облаците тъмни на нощта,
 Съмнението, боязънта, тоз трепетен страх,
 Мисълта що благословенията ни тук
 смущава, умът неспокоен с властта си дръзка.
 Догмите на деня отхвърлящ и дразнещи слуха ни
 Секти и школи учени - с правила разума сковали.
 Такъв какъвто си да Те познаем търсим
 Мястото ни с теб и ролята що ний играем
 В изумителния ти план.
 Творец безкраен и човек, завесата вдигни
 Що зрението затъмнява.
 Заповядай отново „Да бъде светлина!“
 Открий ни тайната на своя трон.
 В тъмнината незнайното търсим."

На това ние отговаряме:

Разпечатаната тайна на живота скоро ще да каже,
 Каква Бог радост има в тази бедна глина..
 С ръката му оформена с изкуство голямо,
 Подпечатано с образа негов - ум и воля.
 Не да умре роден - не, а второ рождение
 Успява над присъдата - "земята в земя."
 Един от всички най- свят,
 Който живели умрял и страдал много
 Възкръсна и целта велика на Бога доказа –
 Че бъдещето е ваше и мое.
 Словото му разкрива този нов лъч светлина,
 Ръководство по пътя наш.
 На вяра основан сега, но истинен като зрение.
 Облаците тъмни на нощта разсейва,
 Съмнението, страхът и трепетния ужас.
 Мислите, които благословенията тук белязват

Сега, о Боже, разклати по- скоро умовете на тези,
 Които на деня догмите отхвърлят,
 От дразнещите секти и школи поучавани,
 В правилата свои разума оковали.
 Да те търсим и знаем такъв какъвто си.
 Мястото ни с теб и ролята наша в плана
 Изумителен що ний играем.
 Създател безкраен и човек,
 Завесата вдигни и много открий,
 На ходещите в светлината небесна
 От тайната славна на неговий трон,
 От векове скрит, но сега известен.

Сега на света настъпва такова благословение, чрез
 разкриване на Божествената цел и отваряне на
 Божественото Слово, от което благославяне и откриване,
 надяваме се, е част и този том.

Онези, които се отвърнат от обикновените спекулации
 на хора и посветят време да търсят в Писанията, без да
 изключват разума, който Бог ни приканва да употребяваме
 (Исаия 1:18) ще открият, че една благословена дъга на
 обещанието се разпростира на небето. Погрешно е да се
 мисли, че който няма вяра и съответно оправдание, може
 да разбере ясно Истината. Тя не е за такива. Псалмистът
 казва; "Светлина (Истина) се сее за праведния." (Псалм
 97:11) За божие то чедо е предвидена лампа, чиято светлина
 разпръсква мрака. "Твоето Слово е Светилник на нозете ми
 и виделина на пътеката ми." (Псалм 119:105) Но само
 "пътя на праведния е като виделото на разсъмване, което
 свети все повече и повече, докле настане свършен ден."
 (Притчи 4:18) В действителност няма праведен, "Няма
 праведен, ни един." (Римляни 3:10). Класата, за която става
 дума тук са "оправдани чрез вяра." Само тази класа е
 привилегирована да върви по пътя, който светлее все
 повече и повече - за да види не само сегашните разкрития
 на Божия план, а също и онова, което предстои. Докато е
 истина, че пътя на всеки индивид, който вярва е светлеещ,

все пак това твърдение е приложимо особено към праведните (оправданите), като класа. Патриарси, пророци, апостоли и светии в миналото и сега, вървели в нарастващата светлина, която ще продължи да нараства - "до съвършения ден." Това е една продължителна пътека, а едната продължаваща и нарастваща светлина е божественият документ, просветляващ, когато му дойде времето.

Затова "радвайте се в Господа" праведни, очакващи изпълнението на това обещание. Мнозина имат талкова малко вяра, че не се стремят към повече светлина и поради неверието и незаинтересоваността си, им е позволено "да седят в мрак", докато могат да вървят "в нарастващата светлина."

Божият дух, даден да ръководи Църквата в Истината, ще вземе от писаните неща и ще ни ги покаже, но освен писаното, ние не се нуждаем от нищо друго, защото Светите Писания могат да ни умъдрят за спасение чрез вяра в Христос Исус. 2-ро Тимотей 3:15.

Докато все още е истина, че "тъмнина покрива земята и мрак- народите," света не винаги ще остане в това състояние. Ние сме уверени, че "идва утринта." (Исая 21:12). Както сега Бог прави естественото слънце да свети на праведни и неправедни, така Слънцето на Правдата ще свети през Хилядогодишния ден за добро на целия свят и "ще освети скритото в мрака," 1-во Коринтяни 4:5) То ще разсее вредните изпарения на злото и ще донесе живот, здраве, мир и радост.

Вглеждайки се в миналото намираме, че тогава светлината светела слабо. Неясни и тъмни били обещанията на миналите векове. Обещанията, дадени на Авраам и други, представени образно в Закона и церемониите на Израел по плът са само сенки и дават неясна представа за чудесните милостиви божии намерения. Когато стигаме Исусовото време, светлината

нараснала. Врѣх на очакване дотогава било, че Бог ще изпрати освободител да освободи израелтяните от враговете им и ги издигне до главна земна нация, в което положение на власт и влияние Бог ще ги използва, като свои сътрудници за благославяне всички земни племена. Предложеното им наследство в Божието Царство било толкова различно от търсените условия, от онова, което очаквали, а перспективите на класата, която била избрана, стремяща се винаги към обещаното величие от външна човешка гледна точка, били толкова невероятни, че всички, с изключение на малцина, били слепи за благата вест. Слепотата и враждебността им нараснала, когато в процеса на божия план настъпило време за разширение на благата вест и отправяне покана за участие в обещаното Царство, приложима към всяко творение под небето, което ще упражни вяра и ще се приеме за потомък на верния Авраам и наследник на обещанието му.

Но когато след Петдесетница евангелието започнало да се разбира, Църквата разбрала, че благословенията за света имат траен характер и че за осъществяване на целта, Царството, ще бъде духовно, съставено от истински израелтяни, "малко стадо," избрано изсред юдеи и езичници, които ще бъдат възвисени в духовно естество и власт. Затова четем, че чрез евангелието Исус въвел живот и безсмъртие. (2-ро Тимотей 1:10). От времето на Исус свети още по-голяма светлина, която той предсказал, че ще бъде: "Много още имам да ви река, но сега не можете да го понесете сега, а кога дойде онзи, духът на Истината, ще ви настави във всяка истина ... и ще ви извести това, що има да бъде". Йоан 16:12,13.

Обаче след като апостолите заспали в смъртта, настъпило време, когато болшинството от Църквата започнало да пренебрегва Светилника и да търси за водачи човешки учители, а те, надути от гордост, си присвоили титли и служби и започнали да господаруват над божие

наследие. Тогава постепенно се появила особена класа, наречена "духовенство", "която считала себе си и била считана и от други за подходящ водач във вярата и практиката извън Божието Слово. Така с времето се развила великата папска система, от неправилно почитане на грешни хора и пренебрегване Словото на непогрешимия Бог.

Разбира се, резултатите от пренебрегването на Истината били сериозни и лоши. Както всички знаем, църквата и цивилизованият свят са почти изцяло поробени от папската система и подведени да почитат традиции и веруя на хора. За освобождение от това робство и за Библията бил направен смел и благословен удар, известен като Реформация. Бог повдигнал смели поборници за Словото си, между които Лутер, Цвингли, Меланхтон, Нокс, Уиклиф и др. Те обърнали внимание на факта, че Папството оставило настрана Библията и я подменило с декрети и догми на църквата; посочили някои от погрешните му и учения и практики, наблягайки, че били изградени върху традиции, противни на Истината и в разрез с Божието Слово. Реформаторите и последователите им били наречени протестанти, защото протестирали против папството и твърдели, че Божието Слово е единственото правилно ръководство за вяра и практика. По време на Реформацията много верни души ходели в светлината, доколкото светела тогава, но оттогава насам протестантите прогресирали малко, защото вместо да вървят в светлината, се ограничили с любимите си водачи, желаещи да видят от Божието Слово само толкова, колкото видели последните и нищо повече. Те поставили граници по пътя на прогреса си към Истината, ограждайки се с малкото истина, която имали и голяма част заблуда, наследена от "майката" църква. Към така формулираните преди много години веруя, болшинството християни изпитват суеверна почит, като предполагат, че сега не може

да се знае за Божиите планове повече от това, което било известно на реформаторите.

Тази грешка им струвала скъпо, защото освен самият факт, че тогава от купищата смет на заблудата били открити само малка част от големите принципи на Истината, има особени нейни черти, които постоянно се изясняват, а от тях тези християни се лишили, поради фантазиите на веруята си. Да илюстрираме: По времето на Ной било истина, че приближава Потоп и който искал да вярва във всичко, който искал да върви в крак с тогавашната светлина, трябвало да вярва в това, докато Адам и другите не знаели нищо за това. Ако сега проповядваме настъпване на Потоп, не ще проповядваме истина сега, но съществуват обаче други диспенсиационни истини, чието време за разбиране настъпва постоянно и които, ако вървим в светлината на Светилника, ще трябва да знаем, така че ако притежаваме всичката светлина, подходяща преди няколко стотин години и само това, тогава в известна степен ще се намираме в тъмнина.

Божието Слово е огромен склад на храна за гладните странници по сияещата пътека. Там има мляко за бебета и силна храна за по-развитите. (1 Петър 2:2; Евреи 5:14) И не само това, то съдържа храна, пригодена за различни сезони и условия, а Исус казал, че верният слуга ще изнася храна на времето и за дома на вярата - "ново и старо" от склада. (Лука 12:42; Матей 13:52) Да се изнесат такива неща от някое сектарианско верую или склад, е невъзможно. От всяко такова можем да изнесем стари и добри неща, но нищо ново. Истината, съдържаща се в различните веруя на различните секти, е толкова затрупана и смесена със заблуда, че вътрешната ѝ красота и действителна стойност не се различават. Различните веруя постоянно си противоречат и сблъскват, а тъй като всяко твърди, че е основано на Библията, Божието Слово се обвинява в обърканост на мисли и очевиден раздор. Това породило обикновената поговорка: "Библията е стара цигулка, на която може да се свири всяка мелодия."

Колко добре изразява това днешното неверие - резултат от неправилното представяне на Божието Слово и характер от човешките традиции. Заедно с растежа и интелигентността си, човечеството не се покланя повече сляпо и суеверно на човешки мнения, но търси причина за надежда, която е в самите нас. Сериозният изследовател на Словото трябва да може винаги да посочи причината за надеждата си. Само Божието Слово може да умъдри и е полезно за поучение, "та човекът Божий да бъде съвършен, подходящо подготвен." (1 Петър 3:15; 2 Тимотей 3:15-17). Само това хранилище съдържа неизчерпаем запас от нови и стари неща - храна на време за домашните му. Сигурно никой, който вярва в твърдението на Писанията, че "пътят на праведният все повече и повече светлее, докле настане съвършен ден" ще започне да твърди, че съвършеният ден е настъпил по времето на Лутер. А ако не е така, ще бъде добре да внимаваме в Светилника си, като на "светило, което свети на тъмно място ДОКЛЕ СЕ ЗАЗОРИ ДЕНЯ." - 2 Петър 1:19.

Не е достатъчно да се намираме сега на светлата пътека. Ние трябва "да ходим в светлината," да продължаваме да вървим напред, иначе светлината, която не спира, ще ни отmine и ни остави в мрак. За мнозина е трудно, че седят, а не следват светлеещата пътека. Вземете библейски речник-конкорданси, изследвайте библейските текстове под думите „седа“ и „стоя“ и след това ги сравнете с намиращите се под думите „вървя“ и „тичам“ и ще откриете голям контраст: Човек "седи в тъмнина" и с "презреният," стои сред нечестивите, но "върви в светлината" и "тича за наградата." Исаия 42:7; Псалм 1:1; Евреем 12:1.

Съвършеното знание, това не е въпрос на миналото, но на бъдещето - надяваме се, най-близкото бъдеще и докато не признаем този факт, не сме готови да очакваме и приемем свежи открития за плана на нашия Отец. Наистина ние все още се връщаме към думите на пророците и апостолите за

всяко знание, настояще и бъдеще, не обаче защото те винаги са разбирали Божиите планове и цели по-добре, отколкото ние, но защото Бог ги използвал като говорители ,за да съобщава на нас и цялата Църква през Християнския век Истината за плановете си,когато настъпи времето за това. Този факт е изобилно доказван от апостолите. Павел ни казва, че Бог направил известна на Християнската Църква тайната на волята си, която държал в себе си и никога преди не открил, макар че я записал в тъмни изказвания, които не били разбрани до определеното за това време, за да се отворят очите на разбирането ни и приемем "Вишното звание, предназначено изключително за вярващите от Християнския век. (Ефесяни1:9,10,17,18; 3:4-6). Това ни показва ясно, че нито пророците, нито ангелите разбирали значението на произнесените пророчества. Петър казва, че когато запитали, нетърпеливо искайки да узнаят значението им, Бог им казал, че истините, скрити в пророчествата им не били за тях, но за Християнския век. Той увещава Църквата да има надежда за още по-голяма милост (благоразположение, благословение) в тази посока - повече знание за Божиите планове.- 1- Петър 1:10-13.

Макар Исус да обещал, че Църквата ще бъде водена в цялата Истина, очевидно откриването ѝ щяло да става постепенно. Докато Църквата, по време на апостолите, била свободна от много грешки, които се появили под и в папството, все пак не можем да допуснем, че ранната Църква е видяла толкова дълбоко и ясно Божия план, както това е възможно да се види днес. Очевидно е също, че различните апостоли проникнали в различна степен в Божия план, обаче всичките Писания били ръководени и вдъхновени от Бога, също както словата на апостолите. За да илюстрираме различията в знанието им, трябва да си припомним колебливостта за известно време на Петър и други апостоли, освен Павел, когато Евангелието започнало да отива при езичниците. (Деяния 10:28; 11:1-3; Галатяни

2:11-14) Несигурността на Петър била в забележителен контраст със сигурността на Павел, вдъхновен от думите на пророците, миналите божии действия и преките откровения, които получил.

Очевидно Павел имал по-изобилни откровения от всеки друг апостол, но не му било позволено да направи тези откровения да станат известни на Църквата, нито напълно ясни дори на другите апостоли (2 Коринтяни 12:4; Галатяни 2:2). И все пак в тези видения и откровения можем да видим полза за цялата Църква, защото макар на Павел да не било позволено да каже какво видял, нито да разкаже по отделно всичко, което знаел за божии тайни и бъдещите векове, все пак онова, което видял, дало сила, отсенка и дълбочина на значението на думите му, които в светлината на последвалите факти, изпълнения на пророчества и духовно ръководство, можем да приемем по-пълно сега, отколкото ранната Църква.

В потвърждение на гореизложеното, обръщаме внимание на последната библейска книга - Откровение, написана около 96г. сл. Хр. Уводните й думи я обявяват за особено откровение на неща, които не били разбирани преди. Това убедително доказва най-сетне, че по онова време Божият план не бил напълно открит, нито някога самата книга до сега. Всичко, което името й предлага е откриване - откровение. Що се отнася до ранната Църква, вероятно никой не е разбрал никаква част от книгата. Дори Йоан, който видял виденията, вероятно бил невежа за значението на онова, което видял. Той бил едновременно пророк и апостол и докато като апостол разбирал и учел онова, което било "храна на времето", "като пророк изрекъл неща, които щели да бъдат "храна" за домашните за бъдещи сезони.

През Християнския век, някои от светиите успели да разберат бъдещето на Църквата, изследвайки тази символична книга и без съмнение всеки, който я чел и разбрал дори част от ученията й, бил благословен, както

било обещано. (Откровение 1:3). Книгата била открита за такива винаги и по време на Реформацията се оказала важно помагало за Лутер, когато решил, че папството, на което бил съвестен служител, е всъщност "Антихриста", споменат от Апостола, чиято история, както виждаме сега, изпълва толкова голяма част от това пророчество.

Така постепенно Бог обявява истината си и открива изключителните богатства на милостта си, а междувремежно понастоящем се открива много по-голяма светлина, отколкото по някое друго време в историята на номиналната Църква.

"И още по-нови хубости ще видим,
И още по-голяма светлина."